

[Stats- og udenrigsministeren.]

på praktisk talt samme niveau som i sommeren 1954, da vi havde den højeste beskæftigelse, Danmark nogensinde har haft.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen beklagede regeringens stilling til liberaliseringen. Det ærede medlem mente, at en yderligere frigørelse ville betyde billigere import, men mente ikke, den ville betyde større import.

Liberaliseringsprocenten er i dag i alle henseender højere, end da det ærede medlem var chef for regeringen. (*Erik Eriksen*: Ja!). Ja, men jeg havde indtrykket af, at det ærede medlem var lidt i tvivl herom og navnlig forsøgte at give befolkningen lidt tvivl herom. Liberaliseringsprocenten er i dag i alle henseender højere, end da det ærede medlem var chef for regeringen. I september 1953 var 76 pct. af importen fra OEEC-landene frigjort, i dag er det 78 pct. I september 1953 var hele importen fra dollarområdet på bunden liste, i dag er 55 pct. liberaliseret. Regeringen har altså vist sin vilje til at være med i de internationale bestræbelser på at frigøre handelen, men den har ikke fundet det rigtigt i denne omgang at gå op til 90 pct.s liberalisering, fordi det ville give dansk erhvervsliv ulige vilkår, så længe andre lande ikke har gjort tilsvarende handelspolitiske indrømmelser.

Jeg vil gerne i denne sammenhæng understrege to ting:

For det første, at det nu er oplyst fra Paris, at det kun er få lande, der har opfyldt bestemmelsen om 90 pct.s liberalisering. Nogle lande har ligesom Danmark meddelt samarbejdsorganisationen, at de ikke i øjeblikket ser sig i stand til at opfylde kravet om 90 pct.s liberalisering; det gælder England, det gælder Frankrig, og det gælder Norge, og en række andre lande havde på forhånd sikret sig en undtagelsestilling; det gælder Irland, Grækenland, Tyrkiet, Østrig og Island.

For det andet bør det bemærkes, at spørgsmålet om liberaliseringen i rette tid har været forelagt folketingets vareforsyningsudvalg, og regeringen har derved fået tilslutning til den holdning, man har taget til 90 pct.s liberaliseringen. Sagen har også været drøftet med erhvervenes hovedorganisationer.

Det her fremførte er samtidig et svar til det ærede medlem hr. Viggo Starcke og hans forslag om motiveret dagsorden. Danmark har ikke modsat sig, hvad det ærede medlem kalder en øget liberalisering af den mellemfolkelige handel. Tværtimod har vi stærkt tilskyndet hertil og jo også selv bidraget dels ved liberaliseringen af en tiendedel af, hvad der var tilbage på de bundne lister overfor OEEC-landene pr. 1. juli, dels ved liberaliseringen overfor dollarvarerne. Derimod kan Danmark som nævnt i den foreliggende situation ikke gå op til 90 pct.s liberalisering overfor OEEC, så længe vore ønsker om større gensidighed, især overfor handelen med landbrugsvarer, der stadig hemmes af toldsats, importregulering og statshandel, ikke imødekommes.

Regeringen må derfor være af den opfattelse, at det forslag om motiveret dagsorden, det ærede medlem har stillet, vel ikke kan vedtages.

Jeg begriber iøvrigt ikke, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke kan føle sig foranlediget til at rejse et så uaktuelt spørgsmål som kronesænkning. Men for en ordens skyld: regeringen beskæftiger sig ikke med tanker eller planer i denne retning.

Statens træk på nationalbanken spiller en stor rolle i oppositionspressens omtale af den økonomiske politik. Det forekommer mig, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ganske havde ret, da han udtalte, at der fra oppositionens side gives en usandfærdig fremstilling af forholdene. Hvad er nemlig kendsgerningerne?

Statens løbende konto i nationalbanken viser pr. 15. oktober et overtræk på 579 mill. kr. Den 15. september var overtrækket 782 mill. kr. I løbet af de sidste 4 uger er overtrækket altså nedbragt med godt 200 mill. kr. Det kan vist ikke være dette, det ærede medlem hr. Erik Eriksen forstår ved en hastigt fremadskridende gældsstiftelse.

Det ærede medlem vil måske henvise til bevægelsen forud for den 15. september. Det er rigtigt, at der tidligere har været en stigning i overtrækket — endda en betydelig stigning — og jeg skal være den sidste til at bagatellisere dette. Men det er jo kun den halve sandhed om statens forhold til nationalbanken. Som også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gjorde opmærksom på,